

turul oli. Müüd juhtus üks õnnetus, mis juba mitu kaupmeest ilma oma sūuta waelset on teinud ja veel ededpidigi saab tegema. Üks neist rikamatest linaostjatest kaupmeestest Inglis-maal, kes igal aastal mitu laeva koormat linu meie maalt ostis, oli bankrotiks (se on: kehwaks) jäänud, mis läbi ka üks suurem Ria kontori kaupmees, kelle kätte Willemi poeg oma linad oli müünud, niipalju raha ärasautas, et oma võlglastele enam ei jõudnud mõista. Üks suur hulk teisi kaupmehi, kes Ria rika rahamehega osja ajanud, sai nad enam ehit wähemi fahju; aga Willemi poeg, kes fölk oma linad selle peale tekstile oli müünud, et massu pidi saama, kui raha Inglis-maalt kätte tuleb, kautas oma fölige waranduse ja hulga võdrast raha veel pealegi; nõnda et aru tehes, kus maha ja pood üheskoos õramäandi, tema võlaandjad enam ei saanud, kui 20 rubla saea eest. Se on: kellel tuhat rubla oli saada, se ei saanud enam kui kaks sada; kahessa sada lääfid tuulde. Se fogemata roske õnnetus, mis fui rahepiilve äkitselt Willemi poega peale langeb ja teda ühe hoobiga rikast mehest kehwaks oli teinud, ehmatas teda nii rängasti, et ta sõnumid saades otsekui surku maha langeb, aega mööda kül nautele jälle riibuma halas, aga üks läsi jo jalgi jäitvab mehel alwatud ja meeles mõistus nõdrafs. Ta elas kül veel mõne aasta waelset wiisil, kus abilaasa oma näpü-töoga pisut rahakopifaid teenis, tiislar õmeebis ja wanem õde, kes alles tüdruku põlwes elab, oma veise töö ja teenistuse palgaga teda nälja küüsist

peastsid. Paari aasta pärast alwati teda teistkorda, kus surm kolm päästa iljemine tema wiletsa pääwadele otsa tegi. — Kuda ma kuulin, ei ole Willemi wanem tütar ial mehele läinud; teine õde, tiiblati emand, elab, ma usun, praegu veel Tallinnas, tema kasvatas ka wenna lapsed, kui nende ema Venemaaale ühe riko mõisniku juures teenistust sai, kus ta laste üle waatas ja omast teenistuse palgast iga aasta osakese Tallinna, laste kasvatamise tarbeks, läbitas.

Ehk kül Willem ise päritud raha kahewõra oli kasvatanud, lapsed temal häästi signind ja annaks inimeseks saanud, siiski ei olnud tema lapse lapsed mite kopifat suurisa warandusest näinud, woid fölik oli lühikes aea sees üksna tuulde läinud. Oleks Willem raha asemel kui Süti päris koha võtnud ja omast poest põllumehe kasvatanud, ma arvan, tema lapsed elasid veel praegu seal koha peal. Käigu ka fui mitu nuhtluse witsa ühe taluperemehe pää üle, wesi ehit tuli, siiski jääb kohi ifa oma paigale, ja hoolekas peremees võib kasi liigutates ja nõupidades igast fogemata häda tütikust aega mõõda teetada leida, mis teda uue murule juhatab. Põllumehel ei ole midagi kujjemat waenlast, kui arglik meel, mis teda wiletsuse aegl nõdrafs ja töntsiks teeb, et kuuskilt abi ei oska otsida ega teist teed enesele teha, kui wana tutaw tee fogemata eest finni oli pandud. Meie Isa taewas, kes pisemale loomakesele, kellest mitu fogonist flaaside abita meie silma ei paista, soitu on loonud ja föiki elu-üleöpidamise tarvitust etemuretseenud, kinkis inimesele, F-